

عنوان مقاله:

کارکرد هم آیندهای واژگانی در زبان فارسی (با تکیه بر نظم و نثر و متون ادبی)

محل انتشار:

فصلنامه پازند، دوره 13، شماره 48 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فروغ کاظمی - دانشیار گروه زبانشناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی

فاصله افسری - کارشناس ارشد زبانشناسی، دانشکده زبانهای خارجی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی مقوله باهم آیی واژگانی در متون نظم و نثر زبان فارسی است. یافته های حاصل از بررسی داده ها، کاربرد دست کم دوازده نوع باهم آیی را به لحاظ مفهومی در بیکره نشان می دهد. این باهم آیی ها، هر یک با بسامد رخداد متفاوت در بیان محتوا و گسترش معنای مورد نظر نقش داشته اند. نتایج نشان می دهد که چگونه هر یک از این باهم آیی ها، به ویژه باهم آیی های مترادف، متقابل، شمول معنایی، متداعی و اصطلاحی نقش مهمی در تاکید و تشدید معنایی دارند و باعث خوانش بهتر متن می گردند. این درحالی است که دیگر باهم آیی ه ۱ از جمله باهم آیی های مطلق، اتباعی، جهتی، جنس و غیره با کاربست محدودتر در اولویت دوم قرار گرفته اند. نتیجه دیگر پژوهش، مواجهه با دو نوع باهم آیی (از منظر ساختاری) است که عبارتند از باهم آیی صفت با صفت و باهم آیی قید با قید که حاصل بررسی این داده ها است و می توان آنها را به عنوان دستاوردی تازه به طبقه بندی پنج گانه قبلی افزود.

کلمات کلیدی:

باهم آیی، باهم آیی واژگانی، روابط مفهومی، نظم و نثر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1742804>

